

Lódi Ferenc

Három szonett

Avarban járok

Az erdő mögött ellopták a Napot,
Figyelj a körműkre a kismanóknak.
Az a parázs már nem lesz ilyen holnap.
Ősz van, levél hull, s a szívemhez kapok

Maradj még itt a sárga falevélben.
Maradj még itt, a Tisza tükre fényes.
A boldogsághoz, tudom, nem elég ez.
Vegyél öledbe, talán mindig félttem.

Mondd csak, a Napot ki vitté el innét?
A tettes csak az ősz, levél zizeg.
Minden tavasz, nyár, ősz, a tél tied.

A nyár leánya ithagyta véres ingét.
Avarban járok, s térdig ér a gyász.
Halat ennék, nincs hal és nincs halász.

Rózsák

A rózsák kertjét, a kertek rózsáit
hozom neked, csak nézz szemembe még.
Egy megtörtetett ember vár halálig
s nézi magát, hogy lassan ég, elég.

Ne váross hát, a homokóra jár, pereg
és elhervadnak mind az őszi rózsák.
Fogadj szegényen, rongyosan, sebek
borítanak, terítsd rám szíved gyolcsát.

Még itt vagyok, mert sok a dolgom,
veled sem éltem teljes életet.
Ha van keresztem, van, hát cipelem tovább.

majd lerakom a parnasszusi ormon,
és addig is, ha netán tévedek,
majd viselem az isten ostorát.

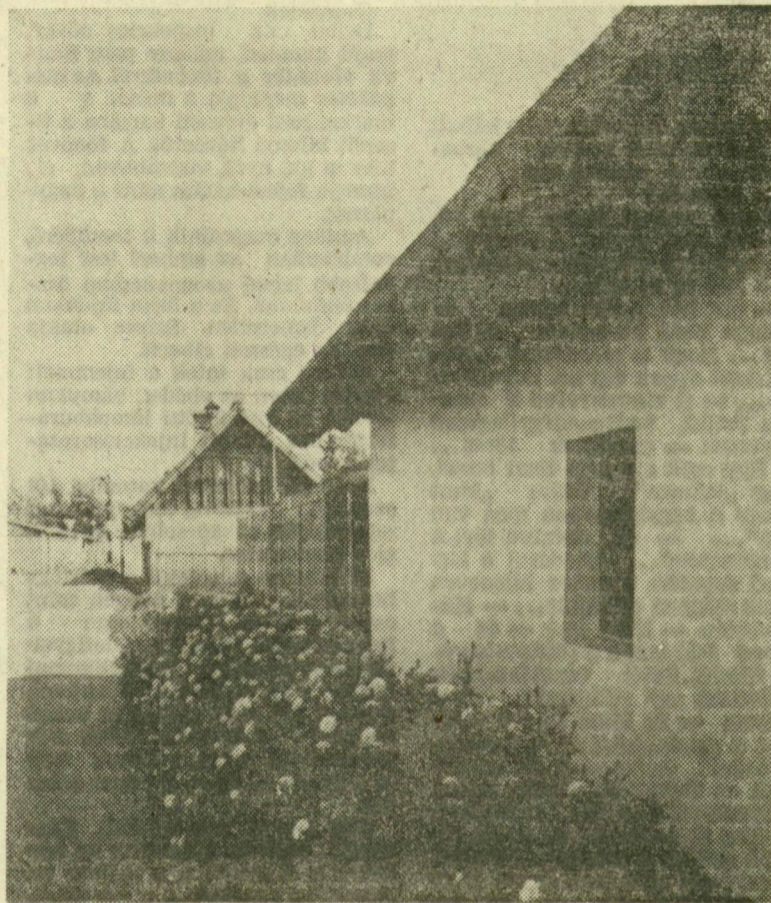
Esik

Az ég besimúlt, rászakadt a tájra
és megerednek sűrű könnyei.
Az erdő sír, s a szél is mintha fájna,
a leveleket mind lepörgeti.

A madárdalból nem maradt meg semmi
s a rigófüttytől hangos hajnalok
elültek már; jobb lenne hazamenni,
bár a Tiszával most is jól vagyok.

Szerelmet vallunk, én meg ő, a dajka.
Ringatta csónakom, csókolta arcom,
s míg élek, meg nem szűnik vele harcom.

Könnyes arcát az ég majd kitarakja.
Esik csak egyre. Áztass, jó eső,
tetőre hullva, te feleselő.

Számvetés a tervidőszak végén I.

Csongrád

Csongrád — megyénk névadó városa. Amikor tehát elhatároztuk, hogy a Körös-toroktól a Maros-torkolatáig, a Pusztamérgestől Nagylakig, Székkutatától Rószkéig, a Dong-értől a Száraz-érig terjedő 4 ezer 150 négyzetkilométernyi terület — Csongrád megye — főbb településeinek el- múlt öt évi gyarapodásáról be- számolunk olvasóinknak, utunk első állomásául a névadó város kínálkozott.

— Hogyan dolgoznak a csongrádiak?

A tervidőszak első két évében az ipari üzemek termelése 10—10 százalékkal, az utóbbi három évben — a megváltozott körülmények hatására — 5—6 százalékkal nőtt. A város ipari termelését meghatározó nagyüzemek (a Tisza Bútoripari Vállalat, a MIRKÓZ, a FÜTŐBER, a HÓDIKÓT gyáregysége, a Háziipari Szövetkezet) különösen termékeik „piacképességének” növelésére fordítottak gondot. Csongrád mezőgazdasági üzemei pedig azt a „házi feladatot” kapták, hogy az átlagot meghaladóan növelve termelésüket, mérsékeljék korábbi lemaradásukat. Ez — az 1979-es esztendő kivételével — sikerült is.

Hogyan építkeznek a csongrádiak?

Az ötödik ötéves tervben a város építőipari szövetkezeteire csaknem hatszázmillió forint értékű beruházás és negyvenmillió forintos felújítás várt. Úgy tervezték, 1021 új lakással gyarapszik majd Csongrád. 1980. novemberében már tudják: 790 lakás készült el. Az ok? A CSOMIÉP belső szervezési nehézségek miatt késve, illetve nem teljesíti vállalásait, meg aztán kevesebb OTP-értékesítésű, valamint lakásszövetkezeti lakás is épült. A felújításokban közreműködő csongrádi üzemek, vállalatok, szövetkezetek 1976. és 1980. között főként a tanácsi épületeken találtak munkát: az oktatási, egészségügyi, közművelődési intézmények többsége már megfiatalodott.

Hogyan élnek a csongrádiak?

Nyolcezer 845 lakásban körülbelül 21 ezer nyolcszázán. (A népszámlálás végleges adatai még nem ismertek.) Közülük háromezren külterületen. Csongrádon sok a kistermelő. A háztáji és kisegítő gazdaságokban öt és fél ezer kistermelő háromezer hektárnyi földet művel, s évente 150 millió forint értékű mezőgazdasági terméket kínál eladásra. Mert dolgoz nép a csongrádi könnyen mozdul, ha városáért i tehet valamit. Az egy lakosra jutó társadalmi munka értéke föl- lötte van az ezer forintnak. 1979-ben például 24 millió forintot takarítottak meg járda- és par-
 építéssel, a gyermekintézmények támogatásával. Az életkörülményekről szólva említették meg még az is: Csongrádon minden jelentkezőt felvettek a bölcsőde- be — ezzel kevés magyar város büszkélkedhet.

építéssel, a gyermekintézmények támogatásával. Az életkörülményekről szólva említették meg még az is: Csongrádon minden jelentkezőt felvettek a bölcsőde- be — ezzel kevés magyar város büszkélkedhet.

Hol művelődnek a csongrádiak?

A legkisebbek a Templom utcai, a bökényi új óvodában, a nagyobbakká a 12 tantermes Síp utcai általános iskolában, meg persze a régebben épültek- ben, amelyek — egy kivételével — megújultak 1976. és 1980. kö- zött. Faipari szakmunkásképzés indult a végéhez közeledő terv- időszakban, s korszerűsítették a gimnázium épületét. Az oktatás

feltételei javultak — a diákét- keztetés és a kollégiumi elhelye- zés gondjait azonban a követke- ző tervidőszakokban kell megol- dania a városi tanácsnak. A fia- talok otthonra találtak az új — s a tervek szerint sportházzal bő- víthető — ifjúsági házban; a felnőttek azonban már kevésbé érezhetik magukénak a művelő- dési központot és a városi könyv- tárat. Ezek ugyanis egyre szű- kebbnek bizonyulnak. Szükség lenne a múzeum korszerűsíté- sére is: a város gazdag néprajzi gyűjteménye még mindig rak- tárban van...

Hol vásárolnak a csongrádiak?

Egyre ritkábban a piacon, s egyre inkább a város állami vállalati és szövetkezeti üzletei- ben. A belkereskedelmi forgalom 1980-ban várhatóan eléri a 700 millió forintot, negyven száza- lékkel haladva meg a tervidő- szak elejét. A peremkerületekben, a bökényi új városrészben és a városközpontban öt év alatt a tervezett 900 helyett, több mint kétezer négyzetméterrel bővült a kereskedelmi és szolgáltatói há- lózat. Versengésre készítetik a kereskedelmi vállalatokat Csong- rádön, ennek hasznát, az áruki- nálat bőségét nem csupán az öslakók élvezik: úgy hírlík, más városbeliek is szívesen vásárol- nak Csongrád üzleteiben. A ven- dégvárás feltételei egyébként is javultak az elmúlt években: a Körös-toroki strand, a kemping után most a történelmi belváros, az Öregvár utcai halász- és gaz- daházak idegenforgalmi „hasznó- sítása” került napirendre. Hu- szonnegy házat vásárolt meg tu- lajdonosaiktól az Országos Mű- emléki Felügyelőség, a helyreál- ítás költségeit pedig a városi tanács fedezi.

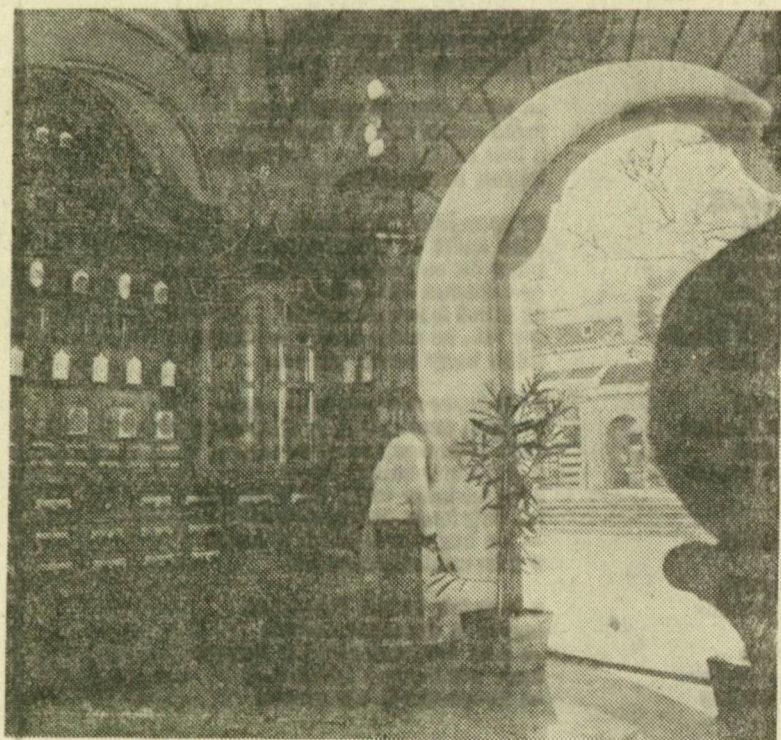
Rövid összefoglalónk persze nem adhatott alapos választ ar- ra a kérdésre: öt év alatt mi mindennel gyarapodott Csong- rád városa. Néhány, mégoly jel- lemző adat sem festhet ugyanis teljes képet. Erre Nagy Imre, Csongrád tanácselnöke, képelet- beli sétánk kalauza sem töreke- dett, mondván: a városfejlesztés nem szakaszolható öt évre. A mai Csongrádot akkor ismerheti meg legjobban az ember, ha van- nak emlékei a város tíz-tizenöt évvel ezelőtti arculatáról is...

PÁLFY KATALIN

Patikamúzeum Kőszegen

Ritkaságnak számító múzeum nyílt Kőszegen a Jurisics tér most helyreállított épületében. Homlokzatán a felirat: „Apteka az Arany Egyszarvúhoz” adja tudtul a látogatóknak, hogy az egykori jezsuiták messze földön híres patikája van e ház- ban. Eddig négy patikamúzeum volt az országban, ez az ötödik a sorban. A kőszegi múzeum a

hazai gyógyszerészet történetét is feldolgozza. Látványosság a pa- tika egykori officinája, bútorait az Iparművészeti Múzeumból szállították vissza Kőszegre. A padláson pedig azt mutatják be, hogyan dolgozták fel egykor a különféle gyógynövényeket or- vossággá. Tavasztól őszig száz- féle gyógynövény pompázik majd az épület kertjében.

Az officina barokk bútorremekel

